

LITARIRYJUM (26) *sb n indecl*

litariryjum *a. litargiryjum* (26).

[-a-, ǫ-].

W funkcji sg N (5), G (14), A (3), I (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

min. Lithargyrus (Rost.); zanieczyszczenie oddzielające się przy topieniu srebra i złota [lithargyrium vel lithargyrum – złota piana Mącz 196a; srebrna piana – lythargyros, lythargyron Cn] (26) : Litargirium/ broni też poczenia pazuch. FalZioł III 37d; Litargirium dane ku picciu/ zadużza pierfi człowięku tak barzo aż do śmierci. FalZioł III 37d; Wezmi blaywafu dwa funty, Litargirium iedne vncija, alibanum połdragmy/ małtiki iednę vncifą [!] każde⁸⁰ z nich FalZioł V 116, +6d, I 46a, c, 76b, 122d (17); [náprzećiwko fwierzbowi/ liárkę/ litárgirium/ Háłun warz w ocćie SienHerb 260b; tá piána śrebrna ma różność od zużelice/ że zużelica bywa ná dnie pod śrebrem/ á litargirium, álbo piána na wiérzchu zużelice UrzędowHerb 397b].

Szereg:»litariryjum, to jest glejt« [szyk 7:2] (9): Wezmi Litargirium/ to iest gleytu ktoriby był od złota. j. dragmę FalZioł V 93; Warz w winie Mirrę/ gleyt/ to iest Litargirium FalZioł V 65v, V 72, 99v, 108, 110v [2 r.], 112v, 114v. [Cf Proch Litargirij w ranę włożony/ wyłufza ropę trawiącz ią FalZioł III 37c].

Synonimy: glejt, »piana srebrna«, »piana złota«, »szymowina srebrna«.

Cf [LITARIRYJON]